

April 2017
Betina Olsen

Som barn var min største drøm at eje en falabella.

I alle de kulørte hesteblade var den beskrevet som verdens mindste hest, og alene det gjorde den var helt uopnåelig.

Mit hjerte faldt for fjordhesten, og jeg var så heldig at jeg som ung fik lov til at ride på et stutteri her på Sjælland, og da jeg blev konfirmeret fik jeg min helt egen fjordhest.

I de følgende år var linierne glemt og alt skulle være gult - og have stritman.

For 3 år siden tog mit liv dog en drejning. Min datter snakkede meget om at man kunne lave tricks med små ponyer og atter kom drømmen om en lille hest frem.

Jeg besluttede mig for at se om jeg kunne låne en, for at se, om det var noget...
Der kunne ikke blive tale om en shetlænder - dem havde jeg ikke gode erfaringer med...
Det skulle være en hest og helst så lille som muligt.

Jeg fandt ud af, at der var miniature ikke så langt fra os, så jeg ringede til Annemette Fesner. Hun havde et par heste til salg, og spurgte om hun ville låne en hest ud.
Det var ikke lige et spørgsmål hun havde fået før, men hun tilbød os at vi kunne komme ud og kigge på hendes heste og møde dem.

Det takkede jeg ja til - så en kold efterårs dag så vi første gang diamond, en lille tyk mini med en personlighed ud over det sædvanlige.

Min datter blev dybt forelsket i Diamond og Diamond var lige så forelsket i hende, så sådan gik det til vi fik vores første miniature hest.

Diamond var ikke min hest, så jeg kunne misundeligt kigge på, hvor meget sjov hende og Marie Louise havde sammen..

Jeg kunne ikke lade være med at kigge rundt efter en mini til mig selv - min rideglæde var forsvundet... Lysten til at lege med heste var der. På det tidspunkt havde jeg stadig min fjordhest, men tiden imellem rideturene blev længere og længere.

Min drøm var en smuk rød hest - helst med bils og hvide sokker.

Jeg endte med at kigge på en bunke heste nede på Lolland hos Ib og Henriette på GMH. Den ene efter den anden var for kedelig og for velopdragen - pragt eksemplarer. Men ingen kemi.

I hjørnet i stalden stod den smukkeste hingsteplag - flamme rød og nysgerrig - han blev ved med at kigge på mig. Jeg turde ikke kigge på ham, for jeg var sikker på han var uden for mit økonomiske budget.

Til sidst måtte jeg overgive mig og tog ham ud. Ingen tvivl - det var hesten.
Fantastiske Nemo - han er og bliver mit et og alt!

Efter jeg fik Nemo mistede jeg helt interessen i at ride og det var ikke svært at sælge min ridehest. Der kunne nu blive plads til en mini der kunne bruges som terapi hest. Derefter købte jeg Ollivande, som er en fantastisk smuk og sød silverdappel mini og derefter Mummi som der er sidste skud på stammen.

Vi bruger rigtig meget tid på miljø træning - agility og plejehjems besøg.
Sammen med Annemette Fesner har jeg stiftet gruppen *Besøgshestene*. Det er en gruppe, der har til hensigt at give unge og ældre mennesker med udfordringer (autisme, ADHD, ældreplejehjemsbeboere).

En oplevelse ved at kunne være sammen med vores heste - enten hos os i stalden, eller hvor vi tager ud og besøger dem. Vores udgangspunkt er at det altid skal være gratis. Vi gør det for at dele vores glæde til de små heste.

Vores projekt har grebet om sig, så *Besøgshestene* nu både dækker Sjælland, Jylland og Fyn.

Med venlig hilsen
Betina Olsen